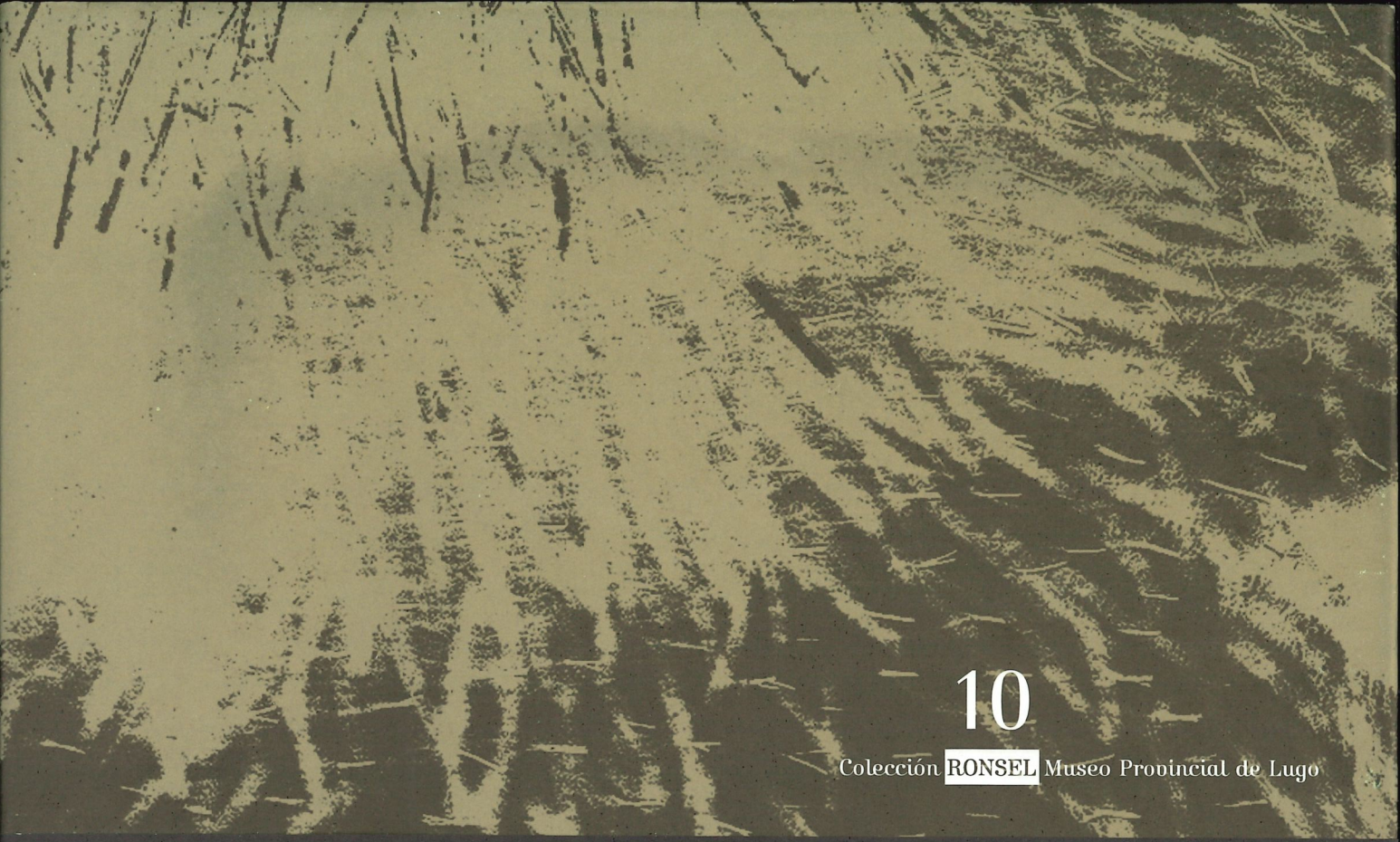

10

Colección RONSEL Museo Provincial de Lugo

Bernardo Tejeda

Os Santos: Trece epígonos

10

Colección RONSEL Museo Provincial de Lugo

Bernardo Tejeda

DEPUTACIÓN DE LUGO
Área de Cultura e Deportes

Antón Bao Abelleira
Vicepresidente

Antonio Veiga Outeiro
Deputado delegado

MUSEO PROVINCIAL DE LUGO
Aurelia Balseiro García
Directora

CATÁLOGO

Colección Ronsel 10

Edita
Museo Provincial de Lugo
Servizo de Publicacións da Deputación de Lugo

Coordinación
Xoán Ramiro Cuba Rodríguez

Textos
Amador Griñó Andrés
Margarita Ledo Andión
Isabel Guillén Mir

Fotografías
Germán Limeres

Deseño gráfico e maquetación
ta ta ta

ISBN: 978-84-8192-412-1
Depósito legal: LU-171-2009

Primeira edición, xullo de 2009

© **da presente edición** Museo Provincial de Lugo
© **dos textos** os seus autores
© **das fotografías** os seus autores

EXPOSICIÓN
Comisario
Amador Griñó Andrés

Texto sala
Margarita Ledo Andión

Spektrum Beta
Juan Perno
Mauro Maraschi

Asistente produción
Luis Moscardó

Asistente sonido
Amadeo Moscardó

Asistente fotografía
Javier Calvo

Asistente de vídeo
Josep Bedmar

Asistentes de estudio
Santiago de la Fuente
Little Mike
Enrique Roig
Juan Ramón Marco
Francisco Luna
Manolo Salcedo
Josep Bedmar
José Blasco
Pere Poveda

Estudio fotográfico
D. Foto
Ciclorama

Laboratorio
Blanco y Negro Profesional

Agradecementos
Aos provisores:Aquilino, Leandro e Domingo Barreira, Aureli Domenech, Pepe Cosín, Julio Mayordomo, María López, Luis Chiozza, Rosa Espert, Paco Martínez

O 1 E O MÚLTIPLO [DE 1]

Talvez alguén pensou nesta cabina coma seu habitáculo elemental, coma seu cabelo elemental e furtivo, coma ese silenzo que escoitas aínda fóra de campo, fóra de cadro, fóra do que os teus ollos tocan e alisan mentres prenden na ferruxe, na bolboreta-forma de xanela, na cicatríz da manilla, na cicatríz do [martirio] desexo de morte para luír na [gróría] posibilidade de *jouissance*, no sobexo de goce

...et ses corps les uns dans les autres/sont les corps de l´eternité...

Talvez Jean Cocteau sexa o conductor-*flâneur* do corpo-ritual
do segredo do corpo a corpo en pasaxe cara ó tránsito
vai e vén imenso de líquenes e de trazos orgánicos, trazos en bucle, silenzos en bucle
espazos incontábeis como os bucles, historias incontábeis destes corpos [a materia]
o verbo fóra, a carne [como carne] a carne sen identidade, sen solitude
con morriña doutros corpos nos que devén fragmento, pebida de ouro
o 1 e o múltiplo de 1: a eternidade, a querencia, o seixo luminoso, o sexo nos retrovisores

Talvez eles, corpos transitados algures, son a cabina e o segredo que pousa nos ocos súas ás

MARGARITA LEDO ANDIÓN
Compostela, outono 2008